

Sygnatura akt VI U 223/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Korzeń

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Kopala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2016 roku

sprawy z odwołania G. G.

od decyzji z dnia 1 marca 2016 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o wysokość emerytury

I. oddala odwołanie,

II. wniosek ubezpieczonej z dnia 21 marca 2016 roku o dokonanie korekty emerytury kapitałowej przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G. do rozpoznania.

SSO Tomasz Korzeń

VI U 223/16 UZASADNIENIE

Ubezpieczona G. G. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 1 marca 2016 r., w której pozwany od dnia 1 marca 2016 r. dokonał waloryzacji emerytury skarżącej w oparciu o przepis art. 88 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podała, że kwestionuje zasadność pobierania przez organ rentowy zaliczek na podatek dochodowy i składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od pobierania wcześniejszej emerytury. Nie zgadza się z pomniejszeniem podstawy świadczenia od dnia wypłaty emerytury wcześniejszej. W pierwszej decyzji z 2008 r. pozwany nie poinformował jej, że „przy naliczaniu emerytury kapitałowej ZUS potrąci z kwoty kapitału pobrane wcześniej emerytury w kwotach brutto za zamknięty okres od dnia wypłaty do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego.”

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania. Podniósł, że zarzuty ubezpieczonej zawarte w odwołaniu nie są objęte treścią spornej decyzji, którą organ rentowy dokonał waloryzacji emerytury od 1 marca 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona G. G. urodziła się (...)

Decyzją z dnia 4 czerwca 2008 r. nabyła prawo do wcześniejszej emerytury na podstawie art. 29 w zw. z art. 46 ustawy emerytalnej. Wypłata świadczenia podlegała zawieszeniu z uwagi na kontynuację zatrudnienia. Po ustaniu stosunku pracy, decyzją z dnia 6 listopada 2008 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury z dniem 1 października 2008 r.

Kolejną decyzją z dnia 8 kwietnia 2013 r. pozwany przyznał skarżącej prawo do emerytury na podstawie art. 24 ustawy emerytalnej, poczynając od dnia 7 kwietnia 2013 r. tj. od dnia osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego. Jako świadczenie mniej korzystne wypłata świadczenia ustalonego tą decyzją została zawieszona.

Decyzją z dnia 21 maja 2013 r. pozwany z urzędu dokonał korekty składek ubezpieczonej na jej koncie w związku z uwzględnieniem składki za miesiąc marzec 2013 r. i ustalił wysokość emerytury od dnia 7 kwietnia 2013 r. tj. od daty nabycia uprawnień do emerytury. Wysokość emerytury wyniosła: $[(83628,79 \text{ zł (kwota skorygowanej składki zewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji)} + 388762,28 \text{ (kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego)}) - 91703,09 \text{ (suma kwot pobranych emerytur)}] / 254,50 \text{ (średnie dalsze trwanie życia)} = 1 494,83 \text{ zł}$.

Decyzją z dnia 1 marca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. dokonał waloryzacji emerytury na podstawie art. 88 ustawy emerytalnej. Wysokość zwaloryzowanego świadczenia ustalono poprzez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 29 lutego 2016 r. (2 023,61 zł) przez wskaźnik waloryzacji: 100,24 %.

Emerytura ubezpieczonej po waloryzacji od 1 marca 2013 r. wynosi 2 028,47 zł. Podstawa wymiaru emerytury po podwyższeniu wskaźnika waloryzacji 100,24 % od dnia 1 marca 2016 r. wynosi 2 759,41 zł (2 752,80 zł z 100,24 %).

dowód: decyzje k. 35-38, 71-76 t. V a.e., k. 7-8, 26 t. VII a.e.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot i zakres rozpoznania sądu wyznacza treść zaskarżonej decyzji (por. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 maja 1999 roku, II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601). Zaskarżona przez wnioskodawczynię decyzja z dnia 1 marca 2016 r. dotyczy waloryzacji emerytury, a zatem przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy waloryzacja została dokonana w sposób zgodny z prawem.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm. emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca. Sposób waloryzacji określa ust. 2 i 3 tego przepisu, stanowiąc, iż waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację. Art. 89 ustawy stanowi natomiast, że wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Ustęp 2 cytowanego przepisu stanowi, że wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 1, jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów.

W ocenie sądu, organ rentowy prawidłowo dokonał waloryzacji przysługującego wnioskodawczyni świadczenia. Wysokość zwaloryzowanej emerytury została ustalona według obowiązujących przepisów prawa, na podstawie prawidłowego wskaźnika waloryzacji. Jak wynika z komunikatu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 10 lutego 2016 r. w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2016 r. (M.P. z 2016 r., poz. 149) wskaźnik waloryzacji emerytur i rent w 2016 r. wynosi **100,24 %** i taki też wskaźnik został zastosowany przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Nadto, wskaźnik ten, stosownie do powołanych wyżej przepisów, został pomnożony przez kwotę świadczenia ustalonego na ostatni dzień 29 lutego 2016 r. tj. 2 023,61 zł przez wskaźnik waloryzacji 100,24 %. Emerytura po waloryzacji wynosi 2 028,47 zł, zaś podstawa wymiaru emerytury po podwyższeniu wskaźnika waloryzacji 100,24 % od dnia 1 marca 2016 r. wynosi 2 759,41 zł (2 752,80 zł z 100,24 %).

W przedmiotowej sprawie ubezpieczona nie wykazała zasadności złożonego odwołania, nie przedstawiła dowodów potwierdzających dochodzone roszczenie. Argumentacja przedstawiona w zaskarżonej decyzji jest więc prawidłowa. Tym samym brak było podstaw do uwzględnienia odwołania.

W świetle treści art. 88-89 ustawy organ rentowy w sposób prawidłowy dokonał waloryzacji emerytury wnioskodawczyni, a co za tym idzie, odwołanie należało na podstawie art. 477¹⁴ § 1 K.p.c. oddalić jako bezzasadne.

W odwołaniu skarżąca kwestionowała pomniejszenie jej świadczenia emerytalnego o pobrane emerytury „wcześniejsze” i pobranie zaliczek, a zatem kwestionowała decyzję organu rentowego z dnia 21 maja 2013 r. Na tą okoliczność uwagę zwrócił również organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wskazując, że zarzuty skarżącej zawarte w jej odwołaniu nie są objęte treścią spornej decyzji. Jak wskazano na wstępie, przedmiot i zakres rozpoznania sądu wyznacza treść zaskarżonej decyzji. Tym samym poza zakresem rozpoznania niniejszej sprawy znalazł się wniosek ubezpieczonej o dokonanie korekty emerytury kapitałowej.

W myśl art. 477¹⁰ § 2 K.p.c. jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. Z przepisu tego wynika, że niedopuszczalne jest dochodzenie przed sądem żądania, które nie było rozpoznane przez organ rentowy. W związku z tym żądanie, które nie było przedmiotem decyzji organu rentowego, a zostało zgłoszone w odwołaniu lub w toku postępowania przed sądem, zostanie przekazane przez sąd do rozpoznania organowi rentowemu (zob. wyrok SN z dnia 25 maja 1999 r., II UKN 622/98, OSNP 2000, nr 15, poz. 591).

Mając powyższe na względzie, Sąd na mocy art. 477¹⁰ § 2 K.p.c. w punkcie II wyroku przekazał wniosek ubezpieczonej z dnia 21 marca 2016 r. o dokonanie korekty emerytury kapitałowej organowi rentowemu do rozpoznania.

SSO Tomasz Korzeń